

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Η Νομαρχία Αίτνας διέθεσε το καλοκαίρι τα απαραίτητα μηχανήματα και διάνοιξε το δρόμο που ένώνει το Νεχώρι με την Αράχωβα. Έτσι η επικοινωνία των δυο Κοινοτήτων αποκαταστάθηκε. Τα ίδια μηχανήματα βελτίωσαν και τη βατότητα του δρόμου Νεχωρίου - Ψηλού Σταυρού.

Ο Σύλλογος Νεχωρίου διέθεσε:

1. Το ποσό των 68.000 δρχ. για τη διαμόρφωση του χώρου, που δώρισε ο αείμνηστος Νικόλαος Μαυ-

ρος στο Σύλλογο και του δρόμου από τα σφαγεία ως του Κατσαούνη τη δρύση.

Από πολλούς επικρίθηκε δρυμύτητα το έργο αυτό.

Αλήθεια, υπάρχει έργο, που να μην επικρίθηκε;

2. Το ποσό των 10.000 δρχ. στο Σχολείο ενισχύοντας τα έργα που γίνονται με κρατικές πιστώσεις και προσφορές συγχωριανών μας.

3. Το ποσό των 30.000 δρχ. για τη βελτίωση του εσωτερικού οδικού δικτύου του Χωριού μας.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Με γνήσιο ρουμελιώτικο τόνο, σεβασμό όσο γίνεται στην παράδοση και τα παλιά, γιορτάστηκε κι εφέτος το τριήμερο πανηγύρι της Παναγιάς του χωριού μας στις 23,24 και 25 Αυγούστου. Από νωρίς το πρωί της παραμονής ετοιμάστηκαν όλα όπως έπρεπε από την Κοινότητα και τους λοιπούς παράγοντες, για την υποδοχή των πανηγυριωτών συγχωριανών μας και των πολλών μουσαφιερίων από τα γειτονικά χωριά της Αράχωβας, του Αγίου Δημητρίου, του Διπλατάνου και των άλλων αγαπητών χωριών. Πολλοί συγχωριανοί μας ήρθαν από διάφορα μέρη του Εσωτερικού και πολύ περισσότεροι ήρθαν από την Αμερική, προσκύνησαν, άναψαν την ταμένη λαμπάδα στην Παναγιά, κάνανε τρισάγιο στους προγόνους τους, ξέβαψαν παλιές αναμνήσεις, αναβαπτίστηκαν με μία λέξη, και απόλαψαν για μία φορά ακόμη το πετυχημένο πανηγύρι.

Οι δύο ζυγίες των γνωστών δημοτικών συγκροτημάτων σκόρπισαν τους γνώριμους ήχους τους, πολύ κέφι και χαρά στους πανηγυριώτες. Οι χοροί μουσαφιερίων, ξενιτεμένων, ντίτσιων και φίλων του χωριού μας, δίπλωσαν και τρίπλωσαν.

Χαρακτηριστικά το «Γαϊτανάκι» μπλέχτηκε και ξεμπλέχτηκε από όλους και μάλιστα τέτοια συμμετοχή δεν είχε, απ' ό,τι θυμόμαστε, μέχρι σήμερα.

Ο καλός καιρός έπαιξε σπαιδαίο ρόλο στην επιτυχία του φετινού πανηγυριού. Τα 3 μαγαζιά και το Κα-

φενείο του χωριού μας είχαν απόλα τα καλούδια των ημερών και η περιποίησή τους ήταν αρκετά καλή προς όλους.

Τη δεύτερη βραδιά του πανηγυριού εμφανίστηκαν στο χοροστάσι οι φουστανελλοφόροι και οι δλάχισες με τις τοπικές στολές και άνοιξαν θεαματικά το χορό. Το κέφι, ή διασκέδαση και ο χορός κράτησαν μέχρι τις 25 το πρωί. Η νεολαία μας έδωσε ξεχωριστό παλμό και ζωή στο φετινό πανηγύρι, με όρεξη και ακούραστη θέληση.

Το χωριό μας ξανάηξε παλιά, ωραία και αξέχαστα πανηγύρια.

Αξιοσημείωτη είναι και η ημέρεια έκδρομή, που έγινε από τους παραθεριστές συγχωριανούς μας (νέους) στην Ασπρόδρυση την παραμονή του πανηγυριού με πολλή επιτυχία.

Έτσι ωραία και όμορφα τέλειωσε το φετινό πανηγύρι και ο λιγοστός παραθερισμός στο χωριό μας με τα τόσα θέλητρα και γυρίσαμε στους τόπους των επαγγελματικών μας ασχολιών, κουβαλώντας ένα μπουκέτο ό καθέννας μας από γλυκές αναμνήσεις, συγκινήσεις και χαρές.

Το χωριό μας παραμένει αστείρευτη δροσοπηγή που μας ποτίζει και μας δροσίζει κάθε χρόνο με φιλοξενία και αγάπη.

Η Παναγιά βοηθεία μας και του χρόνου όλοι οι «άπανταχού» Νεχωρίτες στο πανηγύρι του χωριού μας.

N.M.

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Αρχισε και συνεχίζεται η επίσκεψη του Σχολείου μας.

Ός τώρα αντικαταστάθηκε ή στέγη του Διδακτηρίου, το ταβάνι, το πάτωμα και τα εσωτερικά επιχρίσματα (σφαγίσματα) στη μία αίθουσα διδασκαλίας.

Οι ίδιες εργασίες θα συνεχιστούν στο χώλ, στο γραφείο και στην άλλη αίθουσα. Αμέσως μετά θα αρχίσει η διαμόρφωση του αuleίου χώρου (κατασκευή εξωτερικών θυρών, τοίχου αντιστηρίξεως, κατασκευή αποθήκης κ.λπ.).

Για την εκτέλεση των παραπάνω εργασιών, εγκρίθηκε από τον Υπουργό Εσωτερικών κ. Στράτο συμπληρωματική πίστωση 300.000 δρχ.

Έστειλαν επίσης και οι συγχωριανοί απ' την Αμερική:

1. Νικόλαος Απ. Γιάνναρης δρχ. 35.000 για τις ανάγκες του Σχολείου.

2. Νικόλαος Χαρμαντζής άλλες 4.000 συμπληρωματικές για την κατασκευή της κεντρικής θύρας του Διδακτηρίου, που στοιχίσε συνολικά 21.000 δρχ.

Σ' όλους ή Σχολική Έφορεία έστειλε πράξη εκφράσεως ευχαριστιών.

Ξενιτεμένες Νεχωρίτες,

Όπου κι αν βρίσκεσαι, μην ξεχνάς το Χωριό μας.

Βοήθησέ το όσο μπορείς κι όταν μπορείς, για να το

βρείς καλύτερο οάν Ξαναπάς.

Με τις σημειώσεις μας τούτες δεν πρόκειται να κομίσουμε στους άγνωστες μας σοφία, έξυπνάδα ή καμιά μεγάλη εφεύρεση, αλλά απλώς στατα θα υπογραμμίσουμε μερικές γνωστότατες αλήθειες, για τα προτερήματα της Ελληνικής Πατρίδας, την αξία της Εθνικής κληρονομιάς, τις υποχρεώσεις που γεννώνται για τους νέους και τη δυνατότητα δημιουργίας μιας καλύτερης Ελλάδας από σήμερα. Είναι γνωστό, πασίγνωστο σε όλους μας, ότι οι νέοι της Ελλάδας μας είναι οι πλέον τυχεροί και προνομιούχοι απ' όλους τους νέους του κόσμου, διότι:

— Στην Ελλάδα είναι το κέντρο του πνευματικού κόσμου «ΟΙ ΔΕΛΦΟΙ».

— Στην Ελλάδα χτίστηκε «Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝΑΣ» το λαμπρό αυτό καλλιτέχνημα.

— Στην Ελλάδα γεννήθηκαν ή Ειρήνη, ή Δημοκρατία, ή Έλευθερία.

— Στην Ελλάδα εδραιώθηκε ο Χριστιανισμός και από την Ελλάδα διαδόθηκε σε όλο τον κόσμο.

— Η Ελλάδα έχει την πλουσιότερη κληρονομιά σε πνευματικά, ιστορικά και πολιτιστικά έργα.

— Τα πάντα της Ελληνικής γής είναι «πεπαιδευμένα».

— Οι επιφανέστεροι φιλόσοφοι και πνευματικοί άνθρωποι, καλλιτέχνες και ιεραφάντες του Ναού του ωραίου και του ευγενούς του κόσμου, ήσαν Έλληνες: Σωκράτης, Αριστοτέλης, Πλάτωνας, Πραξιτέλης, Ηρόδοτος, πρώτος ιστορικός του κόσμου κ.λπ.

— Είναι παιδιά της ένδοξότερης Πατρίδας του κόσμου, όπου είναι τα κολοσσιαία αρχαιολογικά Μνημεία και τα πρόσφατα ευρήματα της Βεργίνας στη Μακεδονία, αμέτρητης αξίας.

— Πολλά έργα της Αρχαίας Ελληνικής Τέχνης κοσμούν τα μεγαλύτερα Μουσεία του κόσμου, Νέας Υόρκης, Γαλλίας και άλλου.

— Τις προσόψεις των Ουρανοξυστών των μεγάλων χωρών του κόσμου που τόσο θαυμάζουμε, κοσμούν μιμήσεις Ελληνικών ρυθμών.

— Η Ελλάδα έχει τις όμορφότερες φυσικές καλλονές, με τα δουνά της, τις δαντελωτές ακρογιαλιές της, τα άσυγκριτα νησιά της και τον καταγάλανο ούρανό της. Για όλα αυτά εκατομμύρια τουρίστες πάνε κι έρχονται στη χώρα μας κάθε χρόνο. Μετά από τα προεκτεθέντα πρέπει οι νέοι να λάβουν υπόψη τους τα εξής:

— Να μην έπηρεάζονται από τους δόθεν φίλους τους, ή συμφοιτητές τους που ψέγουν, επικρίνουν και αρνούνται «τους πάντας και τα πάντα», για ό,τι συμβαίνει στη χώρα μας.

— Στο Κράτος να έρχονται όχι μόνο επικριτές, άρνητες και τιμητές, αλλά και βοηθοί.

— Να προσπαθήσουν να συγχωρούν κάτι στους γονείς τους, στους

άλλους κοινωνικούς και πολιτικούς παράγοντες και γενικά στους πρεσβυτέρους που έχουν την ευθύνη σήμερα της τύχης της Πατρίδας μας, διότι δεν παύουν να έχουν και αυτοί αρκετή ευθύνη για την μελλοντική τύχη του Έθνους μας.

— Να προσπαθήσουν να ξεπεράσουν τις αδυναμίες των παλιότερων και να τοποθετηθούν οι ίδιοι επί κεφαλής του Κράτους, με νεανικό πείσμα, με τόλμη, θέληση και πίστη για ένα καλύτερο μέλλον.

— Ότι ο κάθε νέος θα θεωρηθεί άγνωμων και ταπεινός, εάν δεν αισθάνεται το ρίγος του μεγαλείου της Ελληνικής Πατρίδας του.

— Ότι κρατούν στους ώμους τους την ένδοξότερη ιστορία του κόσμου, με 3.500 χρόνια ζωής.

— Τα λόγια του Γκαίτε «Ό,τι είναι ο νους και ή καρδιά για τον άνθρωπο, είναι ή ΕΛΛΑΔΑ για την ανθρωπότητα».

— Τα λόγια του Γιάννη Βλαχογιάν

νη που γράφουν στα 1908 στην έκδοσή του «Προτύλαια» «Είμαι από την Ελλάδα, την πλατεία και τη μεγάλη».

Αυτές τις γνωστές σπουδαίες σημειώσεις, ως σημειώσουν οι νέοι μας στα υπόψη τους, ώστε να διαδραματίσουν σπουδαίο ρόλο, στην μελλοντική, αν θέλουν, αλματώδη πρόοδο του Έθνους και ή Εθνική καυχησιολογία μας να δικαιωθεί από αυτούς και αυτοί με τη σειρά τους να καυχώνται για νέους και ίσως καλύτερους Παρθενώνες.

Ας έγερθούν λοιπόν κι ως βαδίσουν μπροστά, έχοντας πάντοτε στο μέτωπό τους γραμμένα με άνεξίτηλα γράμματα τα «Ελληνοχριστιανικά ιδεώδη και τα λόγια του ποιητή:

«Μη λησμονής πώς Έλληνα σ' έχει γεννήσει ή Μοίρα κι έντός σου λάμπει αδάμαστη του Έθνους σου ή ψυχή...».

ΝΙΚΟΣ ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

Η ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ

Πριν λίγες μέρες άνοιξαν και πάλι τα Σχολεία.

Γέμισαν οι αίθουσες και τα προαύλια των Νηπιαγωγείων, των Δημοτικών, των Γυμνασίων και των Λυκείων από χαρούμενες φωνές.

Για τους μαθητές αρχίζει ή αγωνία του διαδύσματος ύστερα από την ξεγνοιασιά του καλοκαιριού.

Για τους γονείς άλλη αγωνία.

«Πώς θα πάνε τα παιδιά και τη φετινή χρονιά;»

Είναι όμως και χαρούμενοι, γιατί τη μισή μέρα, που θα απουσιάζουν τα παιδιά από το σπίτι, θα γλυτώσουν από τις ζαβολιές τους, θα έχουν κάποια ήρεμια.

Τώρα τη μισή μέρα τις φωνές και τις ζαβολιές των παιδιών είναι αναγκασμένοι να τις υποφέρουν οι δάσκαλοι και οι καθηγητές.

Όμως με τα λίγα αυτά λόγια δε θέλουμε να κατηγορήσουμε κανέναν, και ιδίως τα παιδιά, αλλά να πούμε δυο λόγια στα παιδιά των χωριανών μας όπου κι αν βρίσκονται, αλλά και σ' όλα τα Ελληνόπουλα.

Πρέπει να καταβάλουν κάθε δυνα-

τη προσπάθεια, να μην υπολογίσουν μόχθο και κόπο προκειμένου να όπλιστούν με τις γνώσεις εκείνες, που είναι απαραίτητες για τη ζωή τους.

Από τώρα πρέπει να τα διακρίνει ή αίσιοδοξία, το θάρρος και ή αποφασιστικότητα στο νέο ξεκίνημα της Σχολικής χρονιάς και να μην υπολογίσουν κόπο για την πλήρη κατάρτισή τους, που θα τους προσφέρει το Σχολείο, γιατί στο τέλος αυτής της χρονιάς με τα έφοδια του Σχολείου και με τη στάση τους μέσα κι έξω απ' αυτό, με τη μελέτη θα προσφέρουν στον έαυτό τους, στους γονείς τους και στην κοινωνία γενικά και σ' όλους έμάς τους Χωριανούς χαρά.

Χαρά, γιατί τα δικά μας παιδιά, τα παιδιά των Νεχωριτών φάνηκαν άξια, όπως άξιοι φάνηκαν και οι παλιότεροι Νεχωρίτες, που και τώρα και παλιά άναδείχτηκαν και πρόσφεραν και στον έαυτό τους και στην κοινωνία, γιατί άκουσαν τις συμβουλές του δασκάλου τους και των γονιών τους.

Κων)νος Μάντης

ΝΕΧΩΡΙΤΙΚΗ ΘΥΜΟΣΟΦΙΑ

«Σάν του Μπάια μι του τσ'μπούκ».

Ο Μπάγιας (Χαραλ. Ντάφυλλος) κάπνιζε δεν κάπνιζε, το τσιμπούκι του δεν το 'θαζε από το στόμα. Συχνά, άφηρημένος, έψαχνε για το τσιμπούκι του και το τσιμπούκι το είχε στο στόμα.

«Σάν το Μπάγια με το τσιμπούκι» λέμε και σήμερα για να δείξουμε το άκρο άωτο της άφηρημάδας, δικής μας ή άλλου.

«ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ»

Διάλογος γειτόνισσας και γυναίκας νιοφερμένου ταξιδιώτη:

— Ήρθι, μωρή; (δηλ. ο άντρας σου).

— Ήρθι.

— Ένι γιρός;

— Σάν του γ'ρούν' (δηλ. παχουλός, άρα, γερός πολύ).

— Χαμούφιρι, χαμούφιρι; (αν έφερε λεφτά, καζάντι).

— Ίφιρι σκ...) άρρώσ'τσι κι τα φαί (έβγαλε χρήματα μά... άρρώστησε και τα ξόδεψε).

☆

Γύρισε ο ταξιδιώτης (δηλ. ο μπολιάρης) λεριασμένος και ψειριασμένος. Η νοικοκυρά του τον έγδυσε άπόψω —που να τον άφήσει να μπει σε σπίτι;— κι έβαλε να του ζεματίσει τα σκουτιά. Ο ταξιδιώτης όλοσιτίσιδος (δεύτερη άλλαξιά δεν εί-

● Συνέχεια στην 2α σελίδα

Κοινωνική Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στη Λαμία ή κ. Χρυσούλα 'Ιωάννου γέννησε αγοράκι.
Στην 'Αμερική ή κ. Κατερίνα 'Ιωάν. Γιαννάκου γέννησε κοριτσάκι.
Στην 'Αθήνα ή κ. Δημήτρα Τσώλκα (Φούρλα) γέννησε αγοράκι.
Στην 'Αθήνα ή κ. Γεωργία Δημ. Καρανδρίκα γέννησε κοριτσάκι.
Στη Λαμία ή κ. 'Ελένη 'Αντ. Μασγάλα γέννησε κοριτσάκι.
Στους εύτυχεις γονείς ευχόμαστε να τους ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

'Ιωάννη ονόμασε το γιό του κ. Χρήστου 'Ι. Καλαθά ή κ. Χρήστος Γκόλιας που τον βάπτισε στο Νεχώρι στις 23 — 8.

Σεραφείμ ονόμασε το γιό του κ. Νικολάου 'Ιωάννου ή κ. Κων)νος 'Αλ. Φλώρος που τον βάπτισε στο Νεχώρι στις 26 — 8.

Δημήτριο ονόμασε το γιό του κ. 'Ιωάννου Παλαιομήτρου, ή κ. Κων)να Σακαδέλλα, που τον βάπτισε στο Νεχώρι.

Κων)νο ονόμασε το γιό του κ. 'Αθανασίου Περ. Πανάγου ή κα Θεοδώρα Λυμπέρη.

Ευχόμαστε να ζήσουν τα καινούργια ονόματα.

ΓΑΜΟΙ

Στις 3.6.79 στην 'Αμερική έγινε ο γάμος του κ. 'Ελευθερίου Κ. Λειβαδίτη και της δ. Αικατερίνης Μπουγιούκου.

Στις 27.7.79 παντρεύτηκαν στην 'Αμερική ή κ. Εύφροσύνη Δ. Λαΐνα και ή κ. 'Αθανάσιος Βέλλιος.

Στην 'Αμερική παντρεύτηκε ή κ. Νικόλαος Κατσαντώνης και ή δ. Μαίρη Ουρνερ.

'Εγινε ο γάμος του κ. Γιάννη Ε. Πλάκα και της 'Αλεξάνδρας Μήλα. Στο 'Αγρίνιο και στις 22.7.79 έγινε ο γάμος του κ. Παύλου Β. Φούρλα και της δ. Σταυρούλας Χαϊδάκη.

Στην 'Αθήνα στις 16.9.79 παντρεύτηκε ή δ. 'Ελένη 'Ι. Τσώλη και ή κ. 'Εμμανουήλ Καπράνης.

Στην 'Αθήνα στις 10.10.79 έγινε ο γάμος της δ. Σοφίας Κ. Ρετζή και του κ. Βαγγέλη Κουγιούλη.

Στην 'Αθήνα και στις 13.10.79 έγινε ο γάμος του κ. 'Αλεξάνδρου Παπαλέξη και της δ. 'Ολγας Βασιλογιάννη.

Στις 21 'Οκτωβρίου στην 'Αθήνα έγινε ο γάμος της δ. Θεοδώρας Σ. Καραδήμα και του κ. Νικολάου Παρασκευά.

Στους νεογόνους ευχόμαστε βίο εύτυχη και ανθόσπαρτο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στην 'Αθήνα πέθανε ή κ. Κων)νος Σερεβέτας.

Στη Ναύπακτο πέθανε ή κ. Νικόλαος Μαύρος.

Στο Νεχώρι πέθανε ή Ειρήνη 'Απ. Κρανιά.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»

Για την έκδοση της εφημερίδας μας λάβαμε τα παρακάτω ποσά:

ΑΠ' ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ:

Πλάκας Δημήτριος του Γ. ΔΡΧ. 200

Γιάνναρης 'Απόστολος 500
Μπουραζέρη Αικατερίνη 200
Χαραλαμπόπουλος Χρήστος 200
Χαρματζής Νικόλαος 850
Βέλλιος Σπύρος 300
Τέλιος 'Αθανάσιος 300
Καλαθάς Χρήστος του 'Ι. 200
Μέρμηγκα Μαγδαλινή 500
Τσώκου (Μέρμηγκα) Ζωζώ 500
Καρανδρίκας Νικόλαος 500
Χολέδας Σωτήριος 300
Πατερέκας 'Ιωάννης 300
Πατερέκας Νικόλαος 300
Στραβοδήμου (Πατερ.) Μαρία 300
Σακαρέλλου Μαγδαλ. 200
Καλαθάς 'Αθανάσιος του 'Ι. 200
Καραγιάννης 'Απόστολος του Κ. 500
Σγάγιας Κων)νος 500
Σγάγιας Γρηγόριος 500
ΔΟΛ. 10
Ζαρκάδας 'Αθανάσιος 10

ΑΠ' ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Χαρμαντζής Νικόλαος 50
Παπουτσή Μαρία του Νικολάου 20
'Απλογιάννης Χρήστος 20
Πανάγος 'Ιωάννης του Εύθ. 50
Μασγάλας Δημήτριος 20
Σκεπαρνιας Νικόλαος του Λ. 20
Σγάγιας Γεώργιος 10
Σγάγιας 'Αθανάσιος 10
Σγάγιας Σπύρος του Γ. 10
Παπουτσή Νικόλαος του Β. 30
Μάλλιος 'Ιωάννης του Νικ. 20
Μάλλιος Κων)νος του Νικ. 20
Σπανός 'Ιωάννης του Νικ. 15
Καλαθάς Νικόλαος του Θεοδ. 10
Ζάχος 'Ιωάννης 10
Ζάχος Βασίλειος 10
Πλάκας Δημήτριος 10
Μαζιάς Θωμάς 10
'Ασημακόπουλος 'Ανδρέας 10
Κωστόπουλος Κώστας 10

ΔΡΧ. 500
Μαρούδας Νικόλαος 500
Σιδεράς Κων)νος 500
Συρσίρης Χρήστος 1000

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Μεγάλη τιμή αποτελεί για το Χωριό μας ή προαγωγή του συγχωριανού μας κ. 'Αλεξ. Φλώρου σε 'Αντισεισμητικό του 'Αρείου Πάγου.

'Ηταν ή δικαίωση μιάς αριστερής επίσημης καταρτίσεως, μιάς αριστερής υπηρεσίας στο Ναό της Θεμίδας, μιάς αθρόουλης κοινωνικής προσφοράς κι αδιάκοπων δημοκρατικών αγώνων.

Νιώθουμε περήφανοι για το έκλεκτο τέκνο του Χωριού μας, συγχαιρούμε για την προαγωγή του και του ευχόμαστε και Είσαγγελέας του 'Ανωτάτου Δικαστηρίου.

'Ο 'Απόστολος Ν. Τσιτσιμπίλης, υπάλληλος μέχρι τώρα της Τράπεζας Πίστωσης, προσελήφθη στην Τράπεζα Κρήτης και τοποθετήθηκε 'Υποδιευθυντής στο 'Υποκατάστημα Πειραιώς.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

'Ηρθαν απ' την 'Αμερική και αφού έμειναν για λίγο στην Πατρίδα αναχώρησαν και πάλι οί:

Κος και κα Γεωργίου Κ. Παπουτσή. Κος και κα Νικολάου Σπανού. Κος 'Αθανάσιος Σπανός. Κος και κα Γεωργίου Ν. Καραγιάννη.

Κος και κα 'Ιωάννου Γιαννάκου.

Κος και κα Βασιλείου Κωτσάλου. Κα Μαρία Χρ. 'Αλπογιάννη με την κόρη της.

Κος και κα Ρέππα. Κος και κα Δημητρίου Μασγάλα με τα παιδιά τους.

Κα Κούλα Μπουραζέρη. Κα Μάνθα Κωτσάλου.

Κος Νικόλαος Χαρμαντζής. Κα Δήμητρα Τσουρτού.

Κος και κα Κων)νος Σιδερά. Κα Εύφροσύνη Ζαρκάδα.

Κος Στέφανος 'Ασημάκης. Κος Εύθυμιος Μαύρος.

Κος Θεόδωρος Πατερέκας. Κος Βασίλειος Καλαθάς.

Οι αδελφοί Κων)νου Σγάγια Γεώργιος και Παναγιώτης και ή δ. Μαγδαλινή Σγάγια.

Κος και κα 'Αθανασίου Βέλλιου. Κος Νικόλαος Φούρλας.

Κος Νικόλαος Σκεπαρνιας. Κος και κα Βασιλείου Δήμου.

'Ο κος Νικόλαος Μαρούδας και οί αδελφές του Ειρήνη, Εύαγγελία Μάρθα και ή μητέρα τους.

Κα Μαρία 'Ι. Πανάγου. Κος Γεώργιος Πανάγος με το γιό του.

Κος και κα 'Ιωάννου Παλαιομήτρου.

Κος και κα Γεωργίου Καρανδρίκα. Κος και κα Κων)νου Καρανδρίκα.

Κος και κα Χρήστου Καλαθά. Κος και κα 'Ιωάννου Ζάχου.

Κα Εύαγγελία Τσίγκα. Κα 'Ασήμω Ράμμου.

Κος και κα Νικολάου Γιάνναρη. Κα Νικολάου Μάρρου.

Κος 'Ιωάννης Ν. Καλαθάς με τον πατέρα του.

Κος Γεώργιος Σγάγιας. 'Απ' τη Γαλλία ήρθε ή κος Κων)νος Κρανιάς με την οικογένειά του.

'Απ' τη Δυτική Γερμανία ή κος Χρήστος Συρσίρης και από την Αύστραλία ή κος Χρήστος Γραβάνης.

'Αναχώρησε για την 'Αμερική ή κος και ή κα Γεωργίου Μάλλιου.

'Ηρθαν απ' την 'Αμερική για μόνη εγκατάσταση οί:

Κος και κα Γεωργίου Χαρμαντζή. Κος και κα 'Ιωάννου Μπαλαφούτα.

Κος και κα 'Ελευθερίου Λαμνάτου. Κος και κα 'Αριστέιδου Καλαθά.

Κος και κα 'Αθανασίου Ν. Κατσαντώνη.

'Ηρθαν ακόμη απ' την 'Αμερική που είχαν πάει για να επισκεφτούν τους δικούς τους οί:

Κος και κα 'Αποστόλου Γιάνναρη. Κος και κα Κων)νου Λειβαδίτη.

Κος και κα Δημητρίου Ντούζου.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Με χαρά πληροφορηθήκαμε, ότι ή αδελφός Σύλλογος της 'Αμερικής αγόρασε ένα κτήμα 120 περίπου στρεμμάτων, που θα χρησιμοποιείται για τις εκδηλώσεις του Συλλόγου και γι' άλλους σκοπούς.

Στις 26.8.1979 έγινε στην 'Αμερική το ετήσιο πανηγύρι του Συλλόγου Νεοχωριτών 'Αμερικής.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Χάρυσμπουργκ 'Ιούλιος 1979

Προς τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου Νεοχωριτῶν — Ναυπακτίας 'Αθήνας.

Με χαρά έλαβα «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» Μαΐου έ.έ.

Θερμά συγχαρητήρια από όλους μας.

Είναι ή καλύτερος σύνδεσμος μεταξύ μας.

Σας στέλνω 185 δολάρια για την ενίσχυση εκδόσεως «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» από τους έδω Χωριανούς μας.

Θά ξαναστείλουμε.

Με αγάπη Γεώργιος Σγάγιας

Η ΑΓΑΠΗ

Πέρασαν χιλιάδες μέρες από τότε, που σταυρώσαμε τὸ σύμβολο τῆς αγάπης τὸν Κύριο 'Ιησοῦ Χριστό.

Πέρασαν χιλιάδες χρόνια από τότε, που καρφώσαμε τὴν αγάπη στὸ σταυρό. Πέρασαν χιλιάδες ὥρες από τότε, που τυφλωμένοι ἀπαρηνήθηκαμε τὴν ἀλήθεια καὶ γυρίσαμε στὸν παλιὸ χωρὶς αγάπη ἄνθρωπο.

'Απὸ τότε καὶ πάλι χαμένοι γυρνάμε καὶ ζητάμε χαρά. Γυρνάμε καὶ ζητάμε λύτρωση ἀπὸ τὰ χίλια δυὸ πάθη μας.

Καὶ ρωτᾶμε: Τί φταίει; Καὶ ἀναζητᾶμε φῶς, ἐμεῖς, που με τὴν θέλησή μας γυρίσαμε στὸ σκοτάδι.

Τί καὶ ἂν ὁ τεχνικὸς πολιτισμὸς μᾶς προσέφερε τὰ πάντα, ἀφοῦ ἀπὸ τὴν καρδιά μας λείπει ἡ αγάπη γιὰ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸ μας, γιὰ τοὺς συνανθρώπους μας. Γίναμε σκλάβοι τοῦ ὑπολιτισμοῦ αὐτοῦ.

Πρὶν 2000 χρόνια πέρασε ἀπὸ τούτη τὴ γῆ ὁ Μεσσίας 'Ιησοῦς Χριστός. Συμῶθηκε με τὰ πάθη μας, τοὺς στόχους μας, τὶς πίκρες μας ζιτώντας, νὰ μᾶς λυτρώσει ἀπὸ ὅλα τὰ πάθη μας.

'Εγινε ἀδελφὸς με τὰ ἀδελφία, που μέχρι τότε ἦταν ἀντίπαλοι. 'Εγινε σύντροφος τοῦ καθ' ἑνός, δειχνοντας τὸν θεῖο δρόμο, που θὰ τὸν ἔφερνε στὴν εὐτυχία. 'Εγινε φτωχὸς καὶ ἐνοίωσε τὴν πεῖνα. 'Ενοίωσε τὴν πίκρα τῆς ἐγκατάλειψης. 'Ενοίωσε τὸ κενό, που εἶχε στὴν ψυχὴ ὁ χαμένος. 'Ενοίωσε τὴν ἀδικία, τὸν ἐξευτελισμὸ, τὴν ταπείνωση. 'Ενοίωσε τὴ δόξα, τὴν ἐλπίδα, τὴ δύναμη καὶ τὴν ἀδυναμία. 'Ενοίωσε αὐτὰ τὰ χίλια δυὸ πράγματα, που νοιώθει ὁ κάθε κοινὸς ἄνθρωπος. Στὰ χεῖλη του ἔλαμψε τὸ χαμόγελο, στὰ μάτια του φάνηκε τὸ δάκρυ. Στὴν ψυχὴ του ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύπη.

'Ενοίωσε τὸν ἄνθρωπο μέχρι τὸ κόκκαλο, κύλησε στὸ αἷμα του καὶ μπήκε στὰ ἄδυστα τῆς ψυχῆς του καὶ ἔγινε καὶ ἐκεῖνος ἄνθρωπος.

'Ενα ἦταν τὸ σύνθημά του, ὁ στόχος καὶ ὁ σκοπὸς του. 'Η λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ αὐτὸς ὁ στόχος του θὰ γινόταν πράξη, μόνο με τὴν αγάπη. Καὶ ἦταν γεμάτος ἀπὸ αγάπη, αγάπη γιὰ μᾶς.

Μόνο που ἐμεῖς δὲν τὸν νοιώσαμε, δὲν τὸν ἀγγίξαμε ἢ δὲν θελήσαμε νὰ τὸν δοῦμε. 'Υποταχθήκαμε στὴν ὕλη καὶ ἀρνηθήκαμε κατὶ πάνω ἀπὸ αὐτὴ, τὴν αγάπη.

Δὲν τὴ νοιώσαμε, γιατί δὲν θελήσαμε νὰ τὴ νοιώσουμε. Γι' αὐτὸ καὶ τὸν σταυρώσαμε, καὶ μαζί με τὸν Χριστὸ σταυρώσαμε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὴν αγάπη καὶ τὴν ἀνθρωπιά μας.

'Εκεῖνος ἀναστήθηκε καὶ γύρισε στὸ βασίλειο τοῦ πατέρα του με τὴν ἐλπίδα, ὅτι δὲν θὰ τὸν ξανασταυρώσουμε. Με τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀναστηθεῖ καὶ ἡ ψυχὴ τῆς ἀνθρωπότητος Χιλιάδες φορές γεννήθηκε ἀπὸ τότε, μὰ ποτὲ δὲν νοιώσαμε τὸν ἐρχομὸ του στὴν καρδιά μας.

Χιλιάδες φορές ἀναστήθηκε, μὰ ἡ καρδιά μας εἶναι πάντα σταυρωμένη ἀπὸ τὰ πάθη μας.

Χιλιάδες φορές ἀναστήθηκε, μὰ ἡ καρδιά μας εἶναι πάντα σταυρωμένη ἀπὸ τὰ πάθη μας.

'Ελπίζουμε στὴν 'Ανάσταση — ὅσοι ἐλπίζουμε — καὶ θὰ ἔρθει μονάχα ἂν γεννηθεῖ στὶς καρδιὲς ὅλων μας ἡ αγάπη. 'Αλλὰ καὶ ἐκεῖνοι που δὲν πιστεύουν στὴν 'Ανάσταση, ἀλλὰ μιλάνε γιὰ αγάπη, θὰ ῥθεῖ μόνον σ' αὐτόν, που σταυρώθηκε γιὰ τὴν αγάπη.

Μονάχα ἂν δοῦμε τὸν ἄνθρωπο σὰν ἀδελφὸ καὶ ὄχι σὰν ἀντίπαλο.

Μονάχα ἂν πάψουμε νὰ χωρίζουμε τοὺς ἀνθρώπους σὲ μαῦρους καὶ λευκοὺς, πλούσιους καὶ φτωχοὺς, εὐγενεῖς καὶ δούλους. Μονάχα ἂν σπάσουμε τὰ σύνορα, που χωρίζουν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ βάζουν τοὺς λαοὺς νὰ σκοτώνονται γιὰ ἕνα κομμάτι γῆς.

Θὰ ῥθει ἡ ἀνάσταση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴ δουλεία τῆς ὕλης καὶ τὸν παθῶν του ὅταν μάθει νὰ ἀγαπᾷ.

Καὶ ὅταν μάθει νὰ ἀγαπᾷ, τότε ὅλη ἡ γῆ εἶναι δική του. Τότε δὲν θὰ μισεῖ, δὲν θὰ σκοτώνει, δὲν θὰ κρατᾷ μαχαίρι.

'Οταν νοιώσει ὁ ἄνθρωπος μέσα του αὐτὴ τὴν ἀπέραντη λέξη που λέγεται αγάπη, τότε θὰ ἀνοίξουν τὰ φτερά του γιὰ ψηλότερους στόχους.

Τότε θὰ σκέφτεται, ὅτι ὑπάρχουν παιδιὰ που πεινᾶνε, ἐνῶ αὐτὸς εἶναι χορτάτος, ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι, που δὲν ἔχουν στρώμα καὶ κουβέρτα, ἐνῶ αὐτὸς εἶναι στὴ ζέστα. Θὰ σκέφτεται, ὅτι μπορεῖ νὰ κάνει τὸν διπλανὸ του εὐτυχισμένο. Θὰ σκέφτεται, ὅτι μπορεῖ νὰ σώσει τὸν κόσμο.

«'Οταν ἀγαπάει»

'Οταν ὁ ἄνθρωπος ἀναστήσει τὸν Χριστὸ καὶ τὴν αγάπη μέσα στὴν δρώμικη ψυχὴ του.

'Ας γεμίσουμε λοιπὸν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τὴν καρδιά μας με αγάπη. Τὴν θέλει ὁ Χριστός, τὴν ἔχει ἀνάγκη ἡ ψυχὴ μας καὶ ἡ καρδιά μας.

ΚΩΝ)ΝΟΣ ΜΑΝΤΗΣ

«ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ»

● Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα.

χε ὁ καημένος) χώθηκε μέσα στὰ τσόλια.

'Ερχεται κι ὁ γείτονας του νὰ τὸν καλωσορίσει, τὸν ἤρε πλαιγιασμένο. —Καλὸς ὁρ'εις, μαρὲ, τ' εἶσι

παιδιάσμενος;

—Εἶμι ἀδιάθετους, δὲ μπουρῶ. Κι ὁ γείτονας ὁ πονηρός:

—Βάρι ξύλου, ὠρέ. Θιρίου εἶσι. Σήκου νὰ στρίψουμι τσ'γάρου.

Καὶ τοῦ τραβᾷ ἀπότομα τὰ σκεπάσματα καὶ τὰ πετᾷ πέρα.

Ξεστύλιώθηκε ὁ μπουλιάρης.

☆

Στὸ δρόμο συναντιῶνται μπουλιάραιοι καὶ ξένοι τουρίστες. Κι ἐτοῦτοι κι ἐκεῖνοι φορτωμένοι, ταλαιπωρημένοι, ἀπειρολόητοι.

—Τουρίστ' τουρίστ'; ρωτᾶνε οἱ ξένοι.

—Νὸ τουρίστ', νὸ τουρίστ', ἐμεῖς μπουλιάριστ' κρκαρίστ', τοὺς ἀπαντᾶνε οἱ μπουλιάραιοι.

Δ.Φ.

Υ.Γ. «'Ιστορίες τῆς Κατοχῆς» (καὶ ὄχι Νεχωρίτικη θυμοσοφία) ἦταν ὁ γενικὸς τίτλος στὰ δυὸ ἀνέκδοτα τοῦ φ. 10 τοῦ Νεχωρίτη. Τὸ «'Αριστερὸς ἢ Δεξιός», μάλιστα, δημοσιεύτηκε περικομμένο καὶ ἔτσι δὲν τρῖ-τωσε ὁ διάλογος.

☆

Ζητοῦμε συγνώμη γιὰ τὴν τυπογραφικὴ αὐτὴ ἀταξία, δηλαδὴ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ τίτλου τῶν δυὸ ἀνεκδότων καὶ τὸν Βάναυσο ἀκρωτηριασμὸ τοῦ δευτέρου, που ὅπως παρουσιάστηκε, ἔχασε τὸ νόημά του. Κι' ἐπειδὴ, νομίζουμε, πὼς μ' ὅλη του τὴν κωμικότητα χαρακτηρίζει μιὰ φοδερὴ ἐποχὴ, ἀξίζει νὰ τὸ δημοσιεύσουμε καὶ πάλι, σωστὸ ὅμως τούτῃ τὴ φορά.

● Συνέχεια στὴν 4η σελίδα

● Συνέχεια από το προηγούμενο Η Β΄ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Η ΔΕΥΤΕΡΑ αυτή ιστορική περίοδος της κοσμογονίας άρχισε να διαδίδεται δια του γραπτού λόγου, την οποίαν έγραψεν ο Μωϋσής, απ' όσα είχεν ακούσει να λέγονται εκ της παραδόσεως και απ' όσα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐνέπνευσεν αὐτόν. Διότι τὸν Μωϋσῆν τὸν εἶχεν προορίσει ὁ Θεὸς «ἐκ κοιλίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ» διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν καὶ πῆρε μίαν μόρφωσιν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, πού εἶχε ξεπέσει καὶ ζήσει, γιὰ νὰ ἀποβῇ ὁ συγγραφεὺς, ὁ στρατηγός, ὁ ἐμπνευστὴς Πολιτικός.

Ὡς συγγραφεὺς ἔγραψε τὴν κοσμογονίαν τοῦ σύμπαντος καὶ διεφώτισε τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἀγωνίαν καὶ τὴν περιέργειαν, πού εἶχε, γιὰ νὰ μάθῃ ἀπὸ τοῦ προῆλθεν ὁ κόσμος αὐτὸς καὶ κυρίως ὁ ἄνθρωπος. Καὶ πωρὶς πολλὰς ἀποδείξεις καὶ θεωρίας ἔρχεται, νὰ παρουσιάσῃ μὲ ὀλίγα λόγια τὸν Θεὸν ὡς δημιουργὸν τοῦ Σύμπαντος. Ἐνα Θεὸν ὅχι φιλοσοφικὸν καὶ ἀόριστον, ἀλλὰ ἕνα Θεὸν οὐ Πνεῦμα καὶ προσωπικὴν πραγμασίαν, οὐ νοῦν ἀπέραντον, οὐ δύναμιν καὶ σοφίαν τεραστίαν. Καὶ τοῦτο φαίνεται ἀπ' ὀλόκληρον τὴν δημιουργίαν αὐτήν, πού ἰλιγγιᾷ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν βλέπῃ ἕνα γύρω του τὰ τόσα θαυμαστά, πού παρουσιάζει ἡ γῆ. Τὴν ἁρμονίαν, πού ἔχουν αἱ ἐποχαὶ τοῦ ἔτους καὶ τὴν σκοπιμότητα, πού ἔχει τὸ καθ' ἕνα ἐκ τῶν δημιουργημάτων. Ἐπάνω εἰς τὸν Οὐρανόν, μέσα εἰς τὸ ἀπέραντον αὐτὸ χάος νὰ φωτοβολοῦν αἱ μυριάδες τῶν ἀστέρων Ὅλα αὐτὰ μαρτυροῦν, ὅτι προῆλθον ἀπὸ μὴν δύναμιν ζωντανήν καὶ λογικὴν, τὸν Θεὸν καὶ ὅχι, ὅπως μπορεῖ νὰ λέγουν οἱ διάφοροι ὕλισται καὶ ἀρνηταὶ καὶ ἄθεοι, ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ δημιουργήματα προῆλθον ἀπὸ τὴν ἰδίαν φύσιν, τὴν νεκρὰν καὶ ἄψυχαν. Αὐτὸ εἶναι κάτι, πού δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν σκέψιν καὶ τὴν λογικὴν. Ἐνῷ τὸ λογικὸν καὶ σοβαρὸν εἶναι, ὅτι ὅλα αὐτὰ τῆς δημιουργίας τὰ ἔφτιασε τεχνίτης, μὲ μεγάλη τὴν δύναμιν καὶ τὴν ζωὴν, ὅπως καὶ τεχνίτης εἶναι ἐκεῖνος καὶ ἔκγοντον ὑπαρξίας, πού φτάνει ἕνα ὡπτι, ἕνα ἐργοστάσιο, ἕνα μηχανήμα.

Ἐπάνω εἰς τὴν λογικὴν αὐτὴν καὶ τὴν παράδοσιν τοῦ προφορικοῦ λόγου ἐστηρίχθη ὁ Μωϋσῆς καὶ ἔγραψε τὴν μὲν ἀλήθειαν γιὰ τὴν Κοσμογονίαν, τὴν ὁποία διαβάσαμε εἰς τὴν Θεόπνευστον καὶ ἀλάθητον Ἁγίαν Γραφὴν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἡ ὁποία ἀρκεται μὲ τὰ λόγια ἐκεῖνα:

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

«Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ἡ δὲ γῆ ἦν ἄβρατος καὶ ἀκατασκεύαστος καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος» (Γεν. Κ. Αὐν 12). Εἰς τὰ λόγια αὐτὰ τῆς Ἁγίας Γραφῆς οἱ ἄνθρωποι ἔδωσαν διαφόρους ἐρμηνείας. Ἀστρολόγοι καὶ γεωλόγοι, πού ἠθέλησαν νὰ συμβιβάσουν τὰς θεωρίας των μὲ ὅσα λέγει ὁ Μωϋσῆς καὶ εἶπαν, ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ Θεὸς μέσα εἰς τὸ Χάος καὶ τὸ σκότος ἐδημιούργησε τὴν ὕλην, ἡ ὁποία δὲν ἦτο ἄλλη, ὅπως λέγει ἡ θεωρία τοῦ Λαπλᾶς, ἀπὸ ἕνα τεράστιον νεφέλωμα, τὸ ὁποῖον προῆλθεν ἐκ τοῦ φυσήματος τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον νεφέλωμα δι' ἐκρήξεως καὶ ἐξελιξέων ἐτέθη εἰς κίνησιν, καί, ἡ ἰλιγγιώδης ἐκείνη ταχύτης διὰ τῆς προστριβῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ (ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ) ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

ὑπὸ Ἀρχιμ. Χρίστου Μέρμηγκα

Θεοῦ, ἐδημιούργησε τὸ φῶς, καὶ τὸ ὑποστατικὸν καὶ ὅχι ὅπως τὸ φῶς ἐκεῖνο, πού προέρχεται ἀπὸ τὸν ἥλιον ἢ ἀπὸ τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, ἀλλὰ κάτι τὸ οὐσιώδες, τὸ ὁποῖον βλέπομε καὶ εἰς τὸ θόρειον σέλας καὶ τότε πού δὲν ὑπάρχει τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ὅπως εἶναι καὶ τὸ σκότος ἐκεῖνο τὸ ψηλαφητόν, τὸ ὁποῖον ἐπείτρεψεν ὁ Θεός, νὰ ἐπικαθήσῃ ἐπὶ τῶν Αἰγυπτίων ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὡς ἄλλη πληγὴ τοῦ Φαραῶ, ὅπως καὶ ὁ Κύριος τὸ ὀνομάζει σκότος ἐξώτερον, ἐνῷ εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας, εἰς τὸν τόπον πού κατοικοῦσαν ὑπῆρχε φῶς ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας (Κεφ. Ι 21 — 23). Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἁγία Γραφή λέγει, ὅτι «Ὁ Θεὸς διεχώρισεν ἀνάμεσον τοῦ φωτός καὶ ἀνὰ μέσου τοῦ σκότους καὶ τὸ φῶς ἐκάλεσεν ἡμέρα καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσεν νύκτα (Κ.Α. — 5) ἡμέρα μία», ἢ ὅπως τὴν θέλουν οἱ διάφοροι γεωλόγοι τὴν ἡμέρα τοῦ Μωϋσέως, ὡς μὴ μεγάλη περίοδος οὐ δισεκατομυρία ἔτη ὑπολογιζομένη. Ἀσχετῶς ὅμως τῶν χρόνων αὐτῶν, διότι εἰς τὸν Θεὸν δὲν ὑπάρχει χρόνος καὶ τόπος, παρὰ μίᾳ ἡμέρᾳ ὡς Χίλια ἔτη καὶ Χίλια ἔτη ὡς μίᾳ ἡμέρᾳ ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν δημιουργίαν του εὐρίσκειτο ἐν ἐνεργείᾳ ὥστε νὰ νεφέλωμα ἐκεῖνο, πού περιεστρέφετο μὲ μεγάλην ταχύτητα, ἦρχισε νὰ συστέλλεται σὲ ὕλη πυρακτωμένη, νὰ δημιουργῇ βαρύτητα ὥστε νὰ διασπᾶται (κατὰ τὴν θεωρίαν τοῦ Χόυλ ἀστρονόμου) δι' ἐκρήξεων, εἰς ὄγκους, ἄλλους μεγάλους καὶ ἄλλους μικροτέρους, ὅπως τοῦτο τὸ ἀπέδειξε διὰ πειράματος. Ἐλαβε ὑαλινὴν σφαῖραν, τὴν ὁποίαν ἐπλήρωσε μὲ ἀέριον καὶ εἰς τὸ μέσον ἐτοποθέτησε μίᾳ μεγάλῃ σταγόνα ἐξ εἰδικοῦ ἐλαίου, τὴν ὁποίαν διεπέρασε διὰ θελόνης στρόφιγγος καὶ στρέφων αὐτὴν μὲ ταχύτητα, ἦρχισε ἡ σταγόνα ἐκείνη, νὰ διασπᾶται εἰς σταγονίδια μεγάλα καὶ μικρά, τὰ ὁποῖα ἐκινεῖντο καὶ αὐτὰ, κατὰ τὸν Νόμον τῆς ἀδρανείας, μέσα εἰς τὸ ἀέριον τῆς σφαίρας. Ἐν τοιοῦτον, λέγει, συνέβη καὶ κατὰ τὴν διέπλυσιν τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος, ὥστε οἱ ὄγκοι ἐκεῖνοι, πού ἀπεχωρίσθησαν ἀπὸ τὸ πυρακτωμένο νεφέλωμα, διὰ τῆς κινήσεως, διεσκορπίσθησαν μέσα εἰς τὸ χάος τοῦ σύμπαντος. Καὶ ἀναλόγως τῆς θέσεως πού πῆρε καθ' ἕνα ὄγκος, ἔλαβε ἰδίαν μορφήν καὶ σύνθεσιν, ὅπως τοῦτο βλέπομεν εἰς τὸ ἰδικὸ μας ἡλιακὸν σύστημα. Ὁ ἥλιος νὰ μείνῃ ὡς πυρὴν τούτου καὶ μὲ φλόγα, τὴν ὁποίαν διετήρησεν, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπηρεάσθη ἀπὸ ἄλλας μετερεωλογικὰς συνηθίκας, ὅπως ἡ σελήνη ἢ ὅπως ἡ γῆ, τῆς ὁποίας ἡ ὕλη φλεγόμενη ἐξέπεπε καὶ διάφορα ἀέρια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐδημιουργήθη ἡ ἀτμόσφαιρα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ἀέρια, τὰ ὁποῖα μεταβλήθησαν εἰς ὑδατινοὺς γιὰ νὰ ὑψωθοῦν ἀνωθεν τῆς σφαίρας τῆς γῆς καὶ καταπέσουν ἀφοῦ συνεπικνώθησαν, εἰς κατακλυσμαίᾳς βροχάς, αἱ ὁποῖες πίπτουσαι ἐπὶ τῆς πυρακτωμένης γῆς ἐξυμώθη τρόπον τινὰ καὶ ἐψύγη ἡ γῆ, γιὰ νὰ παρουσιάσῃ χώματα, πέτρες καὶ διάφορα ἄλλα μετὰλλα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐμορφώθη ἡ γῆρὰ τὴν ὁποίαν ὅμως ἐξακολουθοῦσαν τὰ νερά νὰ καλύπτουν αὐτὴν μέχρις ὅτου ἦλθε ἡ δευτέρα ἡμέρα (περίοδος), πού διεχώρησεν ὁ Θεὸς τὰ ὕδατα τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος, δηλαδὴ τοὺς ὑδατινοὺς καὶ τὰ ὕδατα τοῦ κάτω στερεώμα-

τος, τὰ ὁποῖα συνήγαγε εἰς συναγωγὴν μίαν, ὁπότε ἐφάνη ἡ ξηρά. Καὶ τὰ μένα συστήματα τῶν ὑδάτων τὰ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς Θαλάσας, τὴν δὲ ξηρὰν γῆν (Κεφ. Α. 6 — 8). Ὅσο ὅμως καὶ αἱ ἐρμηνεῖαι αὐταὶ τῆς Ἀγίας Γραφῆς διὰ τὴν Κοσμογονίαν ζητοῦν νὰ ἐρμηνεύσουν καὶ κατὰ φυσικὴν τάξιν νὰ ἐξηγήσουν τὰ δημιουργήματα αὐτὰ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, δὲν παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ καλύπτονται μὲ τὸ μυστήριον, τόσον αὐτὰ πού κινεῖντο ἐπάνω εἰς τὸν Οὐρανὸν ἦλιοι, πλανῆται καὶ κομήται, ὅσον καὶ ἐδῶ εἰς τὴν γῆ, πού παρουσιάζει τόσα θαυμαστά. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Μέγας Βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος ἠσυχολήθη μὲ τὴν ἀστρονομία μᾶς λέει. «Μὴ ἐρεῦνα πέραν τῶν δυνάμεων σου». Νὰ ἐρευνῶμε μέχρις ἐκεῖ, πού ὁ Θεὸς παρουσιάζει διὰ τῆς Ἀγίας Γραφῆς, πράγματα τὰ ὁποῖα ἔχουν σκοπὸν νὰ μᾶς ὠφελήσουν καὶ νὰ μᾶς δίδουν ἀφορμὴν νὰ δοξάζωμε τὸν Θεὸν καὶ μετὰ τοῦ Προφητῆ-ἀνακτος Δαυὶδ νὰ ἀναφωνοῦμεν «Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας».

Πράγματι ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ λόγος Του ὁ Παντοδύναμος διαχωρίζει τὰ ὕδατα ἀπὸ τὴν ξηρά, ἀπὸ τὴν γῆ, γιὰ νὰ βλαστήσῃ ἡ γῆ καὶ παρουσιάσῃ ἐπ' αὐτὴν βοτάνη χόρτου κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ πᾶν ζῷον κάρπινον» δένδρα καὶ φυτὰ χόρτα καὶ λουλούδια, γιὰ νὰ ἐπιτελεσθῇ ἡ τρίτη ἡμέρα. Διότι ὅμως μέχρι τῆς περιόδου ἐκείνης ἡ γῆ ἐξακολουθοῦσε νὰ εὐρίσκειτο σὲ μὴ κατάστασιν σκοτεινὴ λόγῳ πού ἦτο κεκαλυμμένη ἀπὸ νέφη καὶ καπνοῦς, ἐπεμβαίνει ὁ Θεὸς καὶ εἰς τὸ Πρόσταγμα του (ὅπως κατόπιν ὁ Χριστὸς μὲ τὸ λόγο του (Περίφωσο) καταπραῖνει τὴν τρικυμώδη θάλασσαν, διασκορπίζονται τὰ νέφη καὶ οἱ καπνοὶ καὶ ἐξακαθρίζεται ἡ ἀτμόσφαιρα γιὰ νὰ ἀναφανοῦν εἰς τὸ στερέωμα οἱ δύο μεγάλοι φωστῆρες ὁ ἥλιος γιὰ νὰ φωτίξῃ καὶ θερμαίνει τὴν ἡμέραν, ἡ δὲ σελήνη κατὰ τὴν νύκτα». Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστῆρα τοῦ ἑλάσσου εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς καὶ τοὺς ἀστέρας, (Κεφ. Α 16). Καὶ ἔτσι ἀπετελέσθη καὶ ἡ Τετάρτη Περίοδος κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπὸ τὴν ἐπὶ πῆρριαν τοῦ φωτός, τοῦ ἡλίου ἀνεπύχθησαν τὰ δένδρα καὶ τὰ φυτὰ εἰς γιγαντιαία θλάστησι ἀναλόγως τοῦ εἶδους καὶ τῆς δυνάμεως πού πῆραν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. Ἀλλὰ ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ δὲν περιορίζεται μέχρι τοῦ σημείου αὐτοῦ θέλει νὰ προχωρήσῃ γιὰ νὰ ὀλοκληρώσῃ τὸ σχέδιο Του καὶ δημιουργήσῃ ἕνα μέρος, μὴ τοποθεσία θαυμασίαν ἀπὸ ὠραιότητα καὶ κάλλος καὶ τοποθετήσῃ μέσα εἰς αὐτὴν τὸν ἄνθρωπον τὸ ἀνώτερον δημιούργημα του, πρὸς τὸ ὁποῖον κατευθύνοντο ὅλα αὐτὰ τὰ δημιουργήματα «Καὶ ἰδὼν ὁ Θεὸς ὅτι τὰ πάντα καλὰ λίαν εἶπεν: Ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα, ἐρπετὰ ψυχῶν ζώων καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ (Γεν. Κ. παρ. Α 20) εἰς τὸν λόγον πού εἶπεν ὁ Θεός, ἡ θάλασσα πού ἦτο διαποτισμένη ἀπὸ τὴν πρώτη ἐκείνη οὐσία τῆς ζωῆς τὴν ὁποίαν ἐνέβαλε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ» Καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο, ἐπάνω τοῦ ὕδατος (Γεφ. Α 2) ἐξήγαγε τοὺς ἰχθεῖς καὶ τὰ κοίτη,

ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζῶσαν ἡ δὲ γῆ ἐξήγαγε τὰ τετράποδα, ἐρπετὰ καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος γιὰ νὰ ἐπιτελεσθῇ ἡ πέμπτη ἡμέρα (περίοδος) ἵνα ἔτσι ὀλοκληρωθῇ ὀλόκληρο τὸ σύμπαν μὲ ὅλα τὰ χρειώδη καὶ τὰ ὠραία καὶ ἔλθει κατόπιν ἡ σειρά τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου.

Πρὸ ὅλων ὅμως αὐτῶν εἶχε προηγηθεῖ ἡ δημιουργία τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων, τὴν ὁποίαν βλέπομε εἰς τὰ βιβλία τοῦ Ἰῶβ (Κεφ. ΑΗ 7) «Ὅτε ἐγεννήθησαν ἀστρα ἡγεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου» Ἀπὸ τὸ ξεχείλισμα τῆς ἀπεράντου ἀγάπης. Τοῦ Θεοῦ προῆλθον καὶ οἱ Ἅγιοι Ἀγγελοὶ διότι οὐδὲν εἶναι ἀδύνατον στὴν Παντοδυναμίᾳ καὶ τῇ μεγάλῃ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ὅσον ὁ Θεὸς εἶναι ὁλος ἀγάπη. Καὶ προηγήθησαν οἱ ἅγιοι ἄγγελοι τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, γιὰ νὰ γίνουν οἱ βοηθοὶ εἰς τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ καὶ θέσει αὐτοὺς ὡς φρουροὺς τῆς δημιουργίας Του καὶ κυρίως τοῦ ἀνθρώπου.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Γιὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ ἀνθρώπου ὁ Θεὸς ἔδωσε ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ὅπως μᾶς λέγει ἡ Ἁγία Γραφή πού βλέπομε στὴν ἀπόφαισι πού πέρνουν καὶ τὰ τρία πρόσωπα τῆς Ἀγίας Τριάδος διὰ νὰ δημιουργήσουν τὸν ἄνθρωπον «ποίησωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέρου καὶ καθ' ὁμοίωσιν» (Κεφ. Αὐν 26) Καὶ αὐτὰ τὰ λόγια μόνον εἶναι ἀρκετὰ νὰ ἀποδείξουν τὴν μεγάλην ἀξίαν πού πῆρε ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν Θεὸν πού ἐγίνετο ὅχι κατὰ φύσιν Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ κατὰ χάριν καὶ μὲ ὠρισμένας ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἀθάνατον, εἰς τὸ αὐτεξούσιον κ.λπ. καὶ για αὐτὸ ἔλεγεν ὁ Χριστὸς «καὶ ὑμεῖς οἱ ἄνθρωποι Θεοὶ ἐστέ» πῆρε δηλαδὴ ὁ ἄνθρωπος θείας ιδιότητος εἰς τὴν ψυχὴν του ἀπὸ τὸ ἐμφύσημα ἐκεῖνο πού ἐνεφύσησεν ὁ Θεὸς εἰς τὸ Νεκρὸν σῶμα (τὸ κοῦν ἀπὸ τῆς γῆς) καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν μὲ δύο συστατικὰ σῶμα καὶ ψυχὴ διὰ νὰ ξεχωρίξῃ ἀπὸ τὸν ἄγγελον, τὸν ὁποῖον ἐδημιούργησεν διὰ τὸν Οὐρανόν, τὸν δὲ ἄνθρωπον διὰ τὴν γῆν. Ἀρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτόν, ἵνα ἀπ' αὐτὸν τὸν ἕνα ἄνθρωπον προέλθῃ καὶ ἡ γυναῖκα πού ὅπως μᾶς λέει ἡ Ἁγία Γραφή ἔλαβεν ὁ Θεὸς σάρκα ἀπὸ τὴν πλευρὰν τοῦ Ἀδάμ καὶ ὠκοδόμησεν αὐτὴν (Κεν. Κεφ. Β' 22) ὡς βοηθὸν του, πού συμβολίζει ἡ πλευρά, ἵνα καὶ διὰ μέσου τῆς βοηθοῦς του γυναικὸς προέλθῃ, ὀλόκληρο τὸ ἀνθρώπινον γένος, γιὰ νὰ διδῇ τὸ μὲν σῶμα (σάρκα) ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐα, ὡς μία σὰρξ πού ἦσαν, ὅπως «οὗτο τὸ ἐλήλωσεν καὶ ὁ Χριστός» (Καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν) (Ματθ. ΙΘ, 6), τὴν δὲ ψυχὴν τὸ ἐμφύσημα ἐκεῖνο τοῦ Θεοῦ τὸ ὁποῖον κατέστη ὡς μίᾳ ἐνέργειᾳ φωτεινὴ ὑποστατικὴ γιὰ νὰ μεταδίδεται ὅπως ἀκριβῶς μεταδίδεται τὸ φῶς ἀπὸ τὴν ἐνωση τῶν δύο συστατικῶν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς τοὺς Ἀδάμ καὶ τὴν Εὐαν καὶ τοὺς ἔβαλε μέσα εἰς τὸν Παράδεισον, εἰς τὸ πὺδ καλὸν μέρος τῆς γῆς, εἰς τὸ πὺδ ἔφορο καὶ γεμᾶτο ἀπὸ δένδρα καρποφόρα καὶ μῆ, γεμᾶτο ἀπὸ φυτὰ, χόρτα καὶ λουλούδια καὶ μὲ τὴν ἐντολήν «αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυ-

ριεύσατε αὐτῆς», (Κεφ. Α28) Ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἄδεια πού ἔδωσεν εἰς αὐτοὺς νὰ τρώγουν «ἀπὸ παντὸς ἐξύλου τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ, ἐκτὸς καὶ μόνον ἀπὸ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν καὶ μὲ τὴν προειδοποίησιν ὅτι ἐὰν φάγουν ἀπ' αὐτὸ θὰ ἀποθάνουν» Μὲ τὴν ἐντολήν αὐτὴν ὁ Θεὸς ἔθεσε τοὺς Πρωτοπλάστους εἰς δοκιμασίαν τῆς ἐλευθερίας των τὴν ὁποίαν ἐλευθερίαν ἐνέβαλεν εἰς αὐτοὺς ὁ Θεὸς καὶ τοὺς ξεχώριζεν ἀπὸ τὰ ἄλογα ζῶα ὥστε νὰ εἶναι ἐλεύθεροι ἀλλὰ μὲ μίᾳ ἐξάρτησι καὶ ὑπακοῇ πρὸς τὸν δημιουργὸν καὶ ἐυεργέτην του τὸν Θεόν. Καὶ ὅμως τὴ διαδικασία αὐτὴ πού εἶχεν ὁ Θεὸς μὲ τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐαν τὴν εἶχεν ἀκούσει ὁ φθοινερὸς καὶ ἀποστάτης ἄγγελος καὶ σὲ μίᾳ στιγμῇ πού ἡ γυναῖκα τοῦ Ἀδάμ περιεργάζετο τὸ δένδρον ἐκεῖνο τὸ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ παραδείσου καὶ εἶδεν ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρώσιν καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ἀφθαλμοῖς» πλησιάζει αὐτὴν καὶ ὁ διάβολος καὶ ὑπόλως παραπλανεῖ αὐτὴν μὲ τὰ λόγια του ἐκεῖνα «οὐ θανάτου ἀποθανεῖσθε πού ὅσας εἶπεν ὁ Θεὸς (ὑβρίζει τὸν Θεὸν ὡς ψεύτην) ἀλλὰ ὅτι ἡ ἡμέρα φάγητε ἀπὸ τοῦ ξύλου τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὕμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἔσεσθε ὡς Θεοί».

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Πρώτη ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ καρποῦ ἔφαγε καὶ ἔδωσε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς καὶ μετ' αὐτῆς ἔφαγον «Καρποὶ δένδρου ἦτοι ἡ ἀπαγόρευσις καὶ ὅχι ἄλλο τι ὅπως μπορεῖ νὰ φαντάζονται ὠρσιμένοι φαντασιόπληκτοι» Καὶ ἔτσι ἐπῆλθεν ἡ μεγάλη πτώσις τοῦ ἀνθρώπου, τόσον ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία τῆς βρώσεως τοῦ καρποῦ ἐκεῖνον, ὅσον πὺδ πολὺ ἀπὸ τὴν διαβολὴν ἐκείνην τοῦ διαβόλου γιὰ νὰ γίνουν Θεοὶ καὶ ἀπὸ Θεο ἐγίναν θνητοί.

Ἀπὸ μόνου των οἱ πρωτόπλαστοι ἐζήτησαν καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ τιμωρία, ὁ κόπος καὶ ὁ μόχθος τῆς ζωῆς αὐτῆς, ὁ πόνος ἡ θλίψις καὶ ὁ θάνατος, καὶ τὸ χειρότερον πού ἐγκαταλείφθησαν ἀπὸ τὸν Θεόν, διότι αὐτὸ φανερώνει τὸ ὅτι ἐξέβαλε τὸν Ἀδὰμ ἐκ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς «Δηλαδὴ ἔχασε τὴ δόξα καὶ τὸ μεγαλεῖον πού εἶχε πάρει ἀπὸ τὸν Θεόν, τὴν πρώτη ἀγάπη, καὶ ἐπικοινωνία πού εἶχε μὲ τὸν Θεὸν καὶ συνμιλεῖ μετ' Αὐτοῦ ὡς Πατέρας πρὸς τὸ παιδί του. Ἡ ἰδία αὐτοῦ συνειδήσις τὸν ἔτυπτε τρομερὰ καὶ ἡ στενοχώρια τοῦ εἶχε ἐξαθενήσει τὸν ὀργανισμό του, διότι ἔβλεπεν ὅτι εἶχεν ἐγκαταλειφθῇ ἀπὸ τὸν Θεόν καὶ μαζὶ μὲ τὸν Ἀδὰμ εἶχε ἐγκαταλειφθῇ καὶ ὀλόκληρος ἡ δημιουργία, ὥστε καὶ ἡ ἔμψυχος καὶ ἄψυχος δημιουργία νὰ συνωδίνῃ καὶ συμπάσῃ ἀπὸ τὸ πόνον, τὴ φθορὰ καὶ τὸ θάνατο, ἀπὸ τὴν ἀκαταστασία καὶ τὸν συγκλονισμό πού ὑπέστησαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἀναλλοίωτοι φυσικοὶ νόμοι, γιὰ νὰ προκαλοῦνθε θεομηνίες, πλημμύρες, καταιγίδες, εἰσμούς, καὶ ταποντισμούς. Καὶ εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ κακὰ πού εὐρέθηκαν τὸν Ἀδὰμ διὰ τὴν ἀνυπακοήν του, εἰς ἕνα καὶ μόνον σημεῖον εὐρίσκετο τὴν παρηγορίαν του, εἰς τὰ λόγια ἐκεῖνα μὲ τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς καταράται τὸν ὄφιν, τὸν διάβολον, τὸν αἴτιον ἐκείνον, τῆς φοβερᾶς ἐκπτώσεως τοῦ Ἀδάμ ἀπὸ τὴ δόξα του ἀλλὰ καὶ τὸν ἀπονδόν ἐκθρόν τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐπικατάρατος ἀπὸ πάντων τῶν ὄντων νὰ εἶναι καὶ ἐκθρανθῇσιν ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς. Αὐτὸς σου τηρήσει κεφαλὴν καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν» (Κεφ. Γ 14—15).

● Συνέχεια στὴν 4η σελίδα

